

fremtidige Bestaaen stadig vil staa som en Mindelse om, hvad der oprindeligt var det kirkelige Udvalgs Opgave. Men i øvrigt erkender jeg ikke, at det var nødvendigt at tage det kirkelige Udvalg med af den Grund; thi den samme Forudsætning er jo meget tydeligt udtrykt i selve Loven, idet § 29 bestemmer, at Menighedsraadene kun ere en midlertidig Institution, der bortfalder, naar der er vedtaget en Kirkeforfatning, og at den i hvert Fald ikke kan vare ud over de 6 Aar, der ere bestemte.

Med Hensyn til den Bevilling, der er opført til Hjælp for de lavest lønnede Præster eller dem, som blive siddende i Embederne i en længere Aarrække uden at kunne blive forflyttede, forholder det sig jo ikke dermed, som den ærede sidste Taler sagde, at man herved vil paatvinge Ministeren en Bevilling, han ikke har Brug for. Der staa jo ikke i Loven, at der skal anvendes 25,000 Kr. i det nævnte Øjemed, men der stilles en Bevilling til Raadighed paa indtil 25,000 Kr., for saa vidt der maatte blive Brug derfor. Og deraf, at der var en tidligere Minister, der ikke havde Brug for den Bevilling, behøver jo ikke at følge, at der ikke skulde blive Brug for dem nu. Det er af Hensyn til, at man mener, at der vil blive Brug for den, idet de Midler, der haves til Raadighed, ikke længere ville slaa til, at man har taget den Bevilling med, der kun vil blive brugt, for saa vidt der bliver Brug for den.

Jeg anbefaler altsaa at stemme for Indstillingen fra de 15 Fællesudvalgsmedlemmer. Dens Vedtagelse er, som Sagen foreligger, det eneste Middel, hvorved man er i Stand til at forhindre, at Menighedsraadene falde bort om 14 Dage.

Goos: Jeg skulde ønske med nogle Ord at fremstille Grundene til, at jeg for mit Vedkommende har sluttet mig til det Forslag, der er stillet af 15 Medlemmer til Udjævning af Meningsforskellighederne mellem Tingene. Jeg skal da først bemærke, at der jo ikke kan være Tvivl om, at jeg vilde anse det af de 7 Medlemmer stillede Forslag som langt mere tilfredsstillende end det Forslag, som de 15 stille, det behøver jeg jo ikke at sige, da jeg har været med til at stemme for det Forslag, som fremsættes af de 7 Medlemmer, og det Tillæg, det har faaet, jo ogsaa har min fulde Tilslutning. Jeg skal dog her tilføje en Bemærkning, som er foranlediget ved en Udtalelse, som er fremkommen fra kirkelig og, saa vidt jeg ved, forfatningsvenlig Side, nemlig den, at en Fort-

sættelse, saaledes som den blev foreslaaet og vedtaget tidligere i Landstinget og nu foreslaas af de 7 Medlemmer, en Fortsættelse uden Nyvalg henholdsvis til Menighedsraadene og det kirkelige Udvalg, men navnlig til det sidste, meget vilde lamme de Mænds Virksomhed i det kirkelige Udvalg, som vilde finde — saaledes var Betragtningen —, at de nu i den fortsatte Tid sad i Kraft af Lovgivningsmagtens Beslutning og ikke i Kraft af en Tillid fra deres Vælgere Side, hvilken de maaske havde mistet i de 6 Aar. At juridisk og retligt det ved det oprindelige Valg givne Mandat kan forlænges af Lovgivningsmagten, er der ingen Tvivl om, men nogen Betydning vil jeg indrømme, det rent moralsk set kan have for de paagældende Medlemmer, om de sidde i Kraft af Lovgivningsmagtens Beslutning og ikke i Kraft af et Mandat fra deres Vælgere i denne fortsatte Tid. For saa vidt har altsaa de 15's Forslag et Fortrin, idet det bringer det nye kirkelige Udvalg lige- som ogsaa Menighedsraadene til Veje ved Nyvalg. Men at jeg bortset derfra — man kan tillægge dette mere eller mindre Betydning — i øvrigt samstemmer med Forslaget, saaledes som det blev vedtaget af Landstinget forrige Gang, og saaledes som det nu igen er foreslaaet, fastholder jeg vedblivende. Jeg vilde betragte det som det bedste.

Men nu er Forholdet jo det, at det bliver ikke vedtaget i det andet Ting. Dette har jo tilbagevist det, og der er ingen som helst Grund til at antage, at dette Forslag, som nu atter kommer til at foreligge for det andet Ting, nu mere end forrige Gang vil blive vedtaget. Derved forandres Forholdet jo ganske. Saa vil Følgen af Vedtagelsen af de 7's Forslag i dette Ting jo uundgaelig blive den, at Sagen bortfalder, at Forslaget, som det er kommet til os, forsvinder, og at vi vende tilbage til det, som den meget ærede Ordfører fremstillede, vender tilbage til bart Bord, saaledes som Situationen var før 1903.

Men hvad vil det sige, at vi vende tilbage til den Situation, som var den Gang. Det vil jo sige Kirkens fuldstændige Afhængighed af Staten, det vil jo sige, at Kirken ikke er konstitueret med noget som helst Organ hverken fra oven eller fra neden, hverken, som det hed paa Reformationstiden i den katolske Kirke, *in capite* eller *in membris*. Der findes intet Organ for Kirken, Folkekirken som Samfund har intet selvstændigt Organ paa